

ved den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade. Thi saaledes som Lovforslaget her foreligger fra Regjeringen, er det dog faktisk et Udtryk for den politiske Tænke- maade indenfor det yderstgaaende reaktionære Parti, idet det siger: Vi vil søge at bringe Lovgivningen derhen, at vi for os selv og vore Venner kunne have fuldstændig Sikkerhed og Frihed og for alle vore Modstandere have vi kun, ikke en Gang Bøder, men Fængsel og Tugthus. Jeg kan af disse Grunde ikke være med til at stemme for denne Sags Overgang til 2den Behandling, saaledes som Tendenten i Lovforslaget er, og saaledes som Hensigten er. Efter Alt, hvad der foreligger fra Ministeriets Side, vil jeg stemme mod Lovforslaget strax. Jeg vil føie til, at ganske vist har den høitærede Justitsminister sagt, at man ikke maa tillægge ham andre Bevæggrunde end dem, der ligge direkte i Ordene eller i hans Udtalelser. Han er villig til Forandringer, og det har aldrig været hans Mening at ramme Andet end den yderstgaaende flibrige Literatur. Overfor Ministerens Erklæring have vi ingen Ret til at tvivle om, at det er i god Tro, Lovforslaget fremlægges fra hans Side. Men han maa dog indrømme, at der kunde komme andre Ministre efter ham, som, naar de først havde et mægtigt Middel i Hænde, ogsaa vilde benytte det. Overfor den høitærede Minister kan man da endelig ogsaa sige, at han maaske ikke bryder sig om at faae en saadan Lov, der giver en saa vid Myndighed, efter som det har vist sig, at han kan hjælpe sig foruden. Han har jo vist, at han kan hjælpe sig med provisoriske Love, og forsaavidt kunne vi jo nok tro, at han ikke behøver en saadan Lov. Men det maa jo dog indrømmes, og i alt Fald haaber jeg, at Oppositionen vil erkende, at der kan komme Løber, da Ministrene vel ikke udstede provisoriske Finantslove, men derimod fuldt ud vilde forstaa at benytte en saadan Lov som denne, hvis de have den. Jeg tilraader derfor at forfatte Lovforslaget allerede paa det nuværende Stadium.

Formanden (Høgsbros): For en kort Berigtigelse har det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Neergaard) Ordet.

Neergaard: Det er i Anledning af den flere Gange fremkomne Misforstaaelse af, hvad jeg bemærkede i det forrige Møde angaaende Prostitutionen, at jeg har bedt om Ordet. Jeg nævnte 2 Ting, der forekom mig praktiske i denne Sædelighedsmaterie, nemlig, for det Første: Prostitutionens

Affstæffelse og dernæst en stærkere Gjennemførelse af de allerede bestaaende Lovbestemmelser, særlig overfor utugtige Udbildninger. Det har naturligvis aldrig været min Tanke at ville, at det Udvalg, der skulde nedsættes, skulde beskæftige sig direkte med Prostitutionens Affstæffelse. Dernæst med Hensyn til utugtige Skrifter og Billeder har det slet ikke været Kunstværter, jeg har sigtet til, som det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) antog, men derimod saadanne Billeder, som fremtræde som Titelbilleder og Titelvignetter paa Bøger, der bærer Titel som „Luffede Sange for Mandfolk“ eller deslige, Billeder, der Intet have med Kunsten at staa og kun ere gjorte i ren utugtig Hensigt, som jeg har set paa mangfoldige Steder her i Byen, og som jeg meget maa beklage, at Politiautoriteterne ikke ere skredne ind imod. — Endelig skal jeg endnu tage en Bemærkning op fra den sidste ærede Taler (Bluhme). Han mente, at der laa den Hensigt eller den Tanke bagved Forslaget om at fende Sagen i Udvalg, at man vilde finde Baaben mod literære Modstandere. Jeg tilføjer dette som en ganske ubesøjet In- sinuation.

H. Holm: Jeg hørte for med stor Opmærksomhed paa, hvad den ærede Justitsminister udtalte, idet det i denne Sag kommer an paa, hvorvidt der er nogen Nødvendighed for at faae denne Lov eller ikke. Det forekom mig imidlertid ikke, at den høitærede Minister førte nogetsomhelst Bevis for, at der var nogen Nødvendighed for at faae en Lov som den nærværende. Den ærede Minister sagde selv, at de Forfattere, der kunde rammes efter hans Forslag, kunde ogsaa rammes efter den bestaaende Lovgivning. Altsaa for Forfatterernes Bedkommende kan jeg ikke se, at der er nogen Grund til Loven. Derimod Forlæggerne eller rettere sagt Sortimentshoghandlerne, Udbrederne af saadanne Skrifter — det var for deres Skyld, at man skulde have den. Men der forekommer det mig heller ikke, at den høitærede Minister viste os, at det var nødvendigt at faae nye Bestemmelser. Thi naar et Skrift bliver forbudt og Forbud bliver nedlagt mod dets Salg samtidig med, at der bliver anlagt Sag imod det, kunne jo Boghandlerne heller ikke sælge det. Jeg lagde nok Mærke til, at den ærede Minister sagde: De Boghandlere, hos hvem der ikke er nedlagt saadant Forbud, kunne gjøre det, og man kan ikke løbe rundt til alle Boghandlere og nedlægge Forbud. Det er det, jeg ikke er ganske klar over, om man ikke godt kan nedlægge Forbud mod saadanne